

гословски училища, гдѣто бѣ ся напоилъ отъ источници-те на западна-та церква, отъ която обаче бѣ ся отрекль. Въ Константинополь покаяся отъ това отреченіе, прійде къ Латински-те калугеры у Бей-олу, пригарна пакъ изново Паписмъ-ать, и извѣсти предъ три-те посланици Французскій, Австрійскій и Венеціянскій, тайны работы весма важны. Сирѣчъ, Перво какъ въ записа, въ кой-то ся доказва че Моаметъ отиде въ Витлеемъ, и като намѣри тамъ Грецы-те, запале една свѣщъ на честь Іисуса Христата, самъ онъ Архідіаконъ изглади писана-та рѣчъ Насара (христіянинъ) и на мѣсто-то й написа рѣчъ-та руми (Грекъ). Второ, какъ турско-то рукописаніе, кое-то свидѣтелствува, че Султанъ Селимъ бѣше упростилъ Св. Мѣста на Греческій Патріархъ, когато завоева Іерусалимъ, бѣ притворено и то, и найпаче самъ той (Архід.) отъ безвниманіе бѣ писаль Теоланъ, имѧ-то патріархово на онова время. Третіе, какъ Кююсъ или софражія-та, прельстенъ отъ Грецы-те чрезъ 2500. скуды, бѣше представилъ фермана да ся подпише на единъ часъ, въ кой-то Султанъ-ать, барзаше да излѣзе отъ Сарай, и да возсѣдне на коия, та не има време да пригледа хубавъ вписаны-те работы.

Тыя като разумѣха, дума Г. Боре, посланици-те, обвѣстиха исповѣданіе-то Архідіаконъ Григоріево на Великія Везирииъ, и по